

The Management of Technological Institute of Textiles, Bhiwani v.
Labour Court, Jullundur, etc. (Narula, J.)

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਜੇ.

ਟੈਕਸਟੀਲ ਆਈ ਲੇਸ, ਭਿਵਾਨੀ ਦੇ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀਕਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ
, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਜੁਲੰਦੂਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਨੰ. 608 .

14 ਜਨਵਰੀ 1969

1947 ਦਾ XIV) — ਧਾਰਾ 33-ਬੀ — “ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ” — ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ - ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ — ਬਿਆਨ ਅਜਿਹੇ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ - ਕੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ . ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ “ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ” ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ - ਕੀ ਧਾਰਾ 33-ਬੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ . ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਪਰ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ—ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ— ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਹੈ—ਇਕ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਆਰਡਰ ਅਵੈਧ ਪਾਇਆ ਗਿਆ—ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲੀਕਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ— ਭਾਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 33-ਬੀ ਵਰਗੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਧਾਰਾ 33- ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਬੀ (ਐਲ) ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਬਿਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਚਮੁੱਚ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਵਿਛੋੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਝਗੜੇ ਦੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਬੋਲਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। “ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਹਿੱਤ” “ਉਪਯੋਗਤਾ ਦਾ ਹਿੱਤ” ਜਾਂ “ਨਿਆਂ ਦਾ ਹਿੱਤ” ਵਰਗੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ, ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਆਵਾਜ਼ ਵਾਲੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33-ਬੀ: (ਐਲ) ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਕੱਲੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਵਧੇਰੇ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। (ਪਰਾ 12)

ਰੱਖੀ ਗਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਉਸ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਹੈ। ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮੱਗਰੀ ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਉਂ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਹੋਣ ਲਈ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਹੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਰੱਖ ਕੇ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੋੜ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ

ਅੱਖਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। (ਪਰਾ 13)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਬਾਦਲਾ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਵੈਧ ਅਤੇ ਬੇਅਸਰ ਹੈ, ਤਬਾਦਲਾ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੌਰਮ ਗੈਰ-ਨਿਆਇਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਟਰਾਂਸਫਰੀ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪੂਰਾ ਅਵਾਰਡ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ 2 ਜਨਵਰੀ, 1965 ਦੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿਟ, ਐਫ, ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।, ਹਨੂੰਮਾਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸੇਨੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪੈਡੈਟ ਨੰਬਰ 3 .

ਜੀ ਅੰਗਾ ਪੀ ਅਰਜ਼ ਜੇ ਆਈਨ , ਐੱਚ. ਐਲ.ਐਸ.ਆਈ.ਬੀ.ਐਲ. , ਐਸ . ਜੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ , ਜੀ . ਸੀ.ਜੀ.ਆਰ.ਜੀ ਅਤੇ ਐਸ.ਪੀ.ਜੇ.ਆਈ.ਐਨ. , ਇੱਕ ਵਕੀਲ , ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ।

ਇੱਕ ਨੰਦ ਐਸ ਅਰੁਪ , ਐਸ ਏਨੀਅਰ ਦੇ ਡਵੇਕੋਟ ਅਤੇ ਯੂ ਐਸ ਐਸ ਆਹਨੀ , ਇੱਕ ਡਵੇਕੋਟ , ਰੈਸਪੋਂਡੈਂਟਸ ਲਈ ।

ਨਿਰਣਾ

ਨਰੂਲਾ -ਜੇ. -ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਸਹੀ ਦਾਇਰੇ - "ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ" - ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ (14 ਦਾ 1947) ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 33ਬੀ ਦੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ), ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਕਨਾਲੋਜੀ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਟੈਕਸਟਾਈਲ, ਭਿਵਾਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। 2 ਜਨਵਰੀ, 1965 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਐਨ'),

ਹਨੂੰਮਾਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸੇਨੀ (ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3, ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ , ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਤੋਂ HITM ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ

(2) ਕਰਮਚਾਰੀ 6 ਜੂਨ, 1957 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ (ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਐਮ. 2 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰੋ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਨੌਕਰੀ ਇੱਕ ਕੈਲੰਡਰ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। , ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਸੇ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 13(1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਨੌਕਰੀ, ਭਾਵੇਂ ਸਮਾਂ-ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਪੀਸ ਰੇਟਡ, ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਤਪਦਿਕ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, 28 ਜੂਨ ਤੋਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1960 ਤੱਕ ਮੈਡੀਕਲ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਸਾਲ 23 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇਕ ਦਿਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਚਲਿਆ ਗਿਆ। ਆਖਰਕਾਰ ਉਸਨੇ 7 ਨਵੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਲਿਆ। 1 ਮਈ, 1961 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਸਿਹਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਦੀ 19 ਤਰੀਕ ਤੋਂ 30 ਜੂਨ, 1961 ਤੱਕ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 23 ਮਈ, 1961 ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਬੀ'), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟੀਬੀ ਦਾ ਮਰੀਜ਼ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਕੰਮ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਘੱਟ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨੀਂ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਹੋਰ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇ। ਉਕਤ ਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ

The Management of Technological Institute of Textiles, Bhiwani v.
Labour Court, Jullundur, etc. (Narula, J.)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸਟੈਂਡਿੰਗ-ਆਰਡਰ 13(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੱਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ 24 ਜੂਨ, 1961 ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਸੀ') ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ" ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਕੋਈ ਲੱਛਣ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 26 ਜੁਲਾਈ, 1961 (ਅਨੋਕਚਰ 'ਡੀ') ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤਪਦਿਕ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਕੁਝ ਲੱਛਣਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕੰਮ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਘਟ ਗਈ ਸੀ। ਸਿਹਤ ਹਾਲਾਤ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

The Management of Technological Institute of Textiles, Bhiwani v.
Labour Court, Jullundur, etc. (Narula, J.)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫ਼ਸਰ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਮਿੱਲ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਫਿੱਟ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੈਡੀਕਲ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ।, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਡਾਕਟਰੀ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 7 ਅਗਸਤ, 1961 (ਅਨੈਕਸਰ 'ਈ'), ਦੂਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿੱਚ ਤਪਦਿਕ ਦੇ ਕੋਈ ਲੱਛਣ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਡਾਕਟਰੀ ਮੁਆਇਨਾ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 9 ਅਗਸਤ, 1961 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਖਿਆ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'F') ਕਿ ਦੂਜਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਹੁਣ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਸਥਾਈ ਆਰਡਰ 13(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲਾ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੀ ਅਸਫਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਵੱਲੋਂ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰੋਹਤਕ, ਫੈਸਲੇ ਲਈ:-

“ਕੀ ਸ਼੍ਰੀ ਹਨੂੰਮਾਨ ਪਰਸ਼ਾਦ ਸੇਨੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਹੈ? ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਮਜ਼ਦੂਰ ਕਿਸ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?”

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(1) (ਸੀ) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ, ਮਿਤੀ 21 ਨਵੰਬਰ, 1961 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ 'ਐਚ' ਹੈ।

(3) ਜਦੋਂ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਰੋਹਤਕ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰ ਲਏ ਸਨ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਕੇਸ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਟਾਫ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ ਉਸ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਕੇਸ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਰੋਹਤਕ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫ਼ਸਰ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ: ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜਚੋਲਣ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ; ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹਾਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਰੋਹਤਕ ਤੋਂ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਜਲੰਦੂਰ, ਦੁਆਰਾ

1) ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਐਲ.ਆਰ

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਮਿਤੀ 24 ਅਗਸਤ, 1962, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾਕਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਰਕਮੇਫਨ ਅਤੇ ਮੈਸਰਸ ਟੈਕਨਾਲੋਜੀਕਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਟੈਕਸਟਾਈਲਜ਼, ਭਿਵਾਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿਚਕਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਰੋਹਤਕ, - - ਨੂੰ ਨਿਰਣੇ

.....ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ;

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਜ਼ਦੂਰ ਯੂਨੀਅਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਰੋਹਤਕ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੀ ਮੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ;

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਕਤ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਜੋ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਕੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। , ਜਲੰਧਰ;

ਹੁਣ, ਇਸ ਲਈ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 (1947 ਦਾ ਐਕਟ 14) ਦੀ ਧਾਰਾ 33-ਬੀ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਰੋਹਤਕ ਤੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਜਲੰਧਰ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰੇ, ਜੋ ਕਿ ਨਵੇਂ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ।

ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ , ਧਿਰਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਈਆਂ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ, ਮਿਤੀ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1962, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਦੋ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ:-

“(1) ਕੀ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਵੈਧ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?

2)) ਕੀ ਸ਼੍ਰੀ ਹਨੂਮਾਨ ਪਰਸ਼ਾਦ ਸੇਨੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ?

The Management of Technological Institute of Textiles, Bhiwani v.
Labour Court, Jullundur, etc. (Narula, J.)

ਅਤੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ? ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਮਜ਼ਦੂਰ ਕਿਸ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮਿਤੀ 19 ਨਵੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿ ਅੰਕ ਨੰਬਰ (3) ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ:-

"ਕੀ ਉਠਿਆ ਵਿਵਾਦ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

ਮਿਤੀ 2 ਜਨਵਰੀ, 1965 (ਅਨੈਕਸਰ 'ਐਨ') ਦੁਆਰਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਨੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਜਲੰਧਰ, ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਾਰੇ ਤਿੰਨ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਹ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੀਮਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਵਾਪਸੀ ਤਨਖਾਹ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਭਾਵ 24 ਜੂਨ, 1961 ਤੋਂ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਜਾਰੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਭ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਵਾਰਡ, ਮਿਤੀ 2 ਜਨਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ, ਮਿਤੀ 15 ਜਨਵਰੀ, 1965 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜੋ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ 8 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਚ (ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੂਰ ਅਤੇ ਆਈ.ਡੀ. ਦੁਆ, ਜੇ.ਜੇ.) ਦੁਆਰਾ, 5 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ, ਇਪਗਨਡ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ, 8 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਖਿਆ 2 ਸ (ਐਨਡੀ 3) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਅਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਵਾਦਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਰੋਹਤਕ, ਤੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 (ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਜਲੰਧਰ) ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਹੁਕਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਬੀ(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਲਿਖਤੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜਾਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੀਬਿਤ ਪਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕੇਸ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਅਤੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਡੀ ਨੇਵੇ ਜਾਂ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 33 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 33 ਏ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੀਬਿਤ ਹੈ, ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਨੂੰ ਵੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ।”

ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ (ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਦੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਹੈ) ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਕਾਰਵਾਈ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਰੋਹਤਕ *ਏਰੋਨ ਸਟੀਲ ਰੋਲਿੰਗ ਮਿਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1)* ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼, ਅਤੇ *ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਐਰੋਨ ਸਟੀਲ ਰੋਲਿੰਗ ਮਿਲਜ਼, ਜੁਲੰਦੂਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)*, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਹ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਸਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਹੂਲਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, *ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਇੰਡੀਆ) (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਿਟਿਡ, ਕਲਕੱਤਾ ਬਨਾਮ ਇਸ ਦੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੁਣ ਚੰਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਮੇ (3)*। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3'3 ਬੀ(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸਿਰਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਗਜੇਦਰ- ਗਡਕਰ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ:-

“ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਹਵਾਲਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਕੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨਾ ਮਹਿੰਗਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ

(1) “(1959)~ i LiL.L i J.773=ATR 1 1959FPb.3386.

(2) AIR 1960 Pb 55.

(3) (1961) II LLJ 122-AIR 1967 SC 284.

The Management of Technological Institute of Textiles, Bhiwani v.
Labour Court, Jullundur, etc. (Narula, J.)

ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 33 ਬੀ(ਐਲ) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਨ ਦੇ ਬਿਆਨ ਬਾਰੇ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਅੱਖਰ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੂਜੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨਾ ਮੁਨਾਸਿਬ ਹੈ, ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 33 ਬੀ(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

(6) ਕਲੈਕਟਰ ਓਜ ਮੋਨਪਿਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਕੇਸ਼ਵ ਪ੍ਰਸਾਦ ਗੋਇਨਕਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਆਦਿ (4) ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬਿਹਾਰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਇਰੀਗੇਸ਼ਨ ਵਰਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1939 ਦੇ ਬਿਹਾਰ ਐਕਟ 10 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਿਹਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਨੇ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦਿਗੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ (ਐਲ) ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। , ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਕੋ-ਇਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ "ਉਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸਨ।" ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਰਨ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 3 ਤੋਂ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸੀ। ਬਿਹਾਰ ਐਕਟ, ਧਾਰਾ 5-ਏ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਯੰਗਰ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਵਿਟਰ ਆਈਲਾ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ: -

“ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀ (4)”ALR ਨਾਲ ਘਿਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 'ਸਪੀਕਿੰਗ ਆਰਡਰ' ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1962 SC 1664। ”

ਦੇਣਦਾਰੀ, ਫਿਰ ਉਹ ਵਸਤੂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋੜ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਪਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਪਾਠ

ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 5-ਏ (ਐਲ) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਦੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਨੂੰ ਉਲਝਾਉਣਾ ਹੈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਹ ਉਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ। *****

* * - * * *

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਉਸ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਕਮਾਤਰ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਜਾਂ ਇਕਮਾਤਰ ਮਾਪਦੰਡ ਹੈ, ਪਰ ਕਲੈਕਟਰ ਦੀ ਰਾਇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਉਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਤੋਂ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੰਘਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। "

(7) ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸਵਾਲ ਜੋ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ., ਵਰਕਮੈਨ ਆਫ ਪੰਜਾਬ ਵਰਸਟਡ ਸਪਿਨਿੰਗ ਮਿੱਲ, ਛੇਹਰਟਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, (5) ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33-ਬੀ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ। ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਆਰਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੇਸ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ "ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ" ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਵੈਧ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 33 ਬੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਅਜਿਹੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ (1) ਨੂੰ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਅੱਖਰ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

“ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕਾਮਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।

(5H1965) TFLX J.218.

ਨਿਯੋਕਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ, ਇਹ ਉਸ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਲਟਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਏ।"

ਪੰਜਾਬ ਵਰਸਟਡ ਸਪਿਨਿੰਗ ਮਿੱਲ, ਛੇਹਰਟਾ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦੋਵਾਂ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ (i) ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ (ii) ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ - ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਪੰਜਾਬ ਵਰਸਟਡ ਸਪਿਨਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼ ਛੇਹਰਟਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ

ਦੁਆਰਾ 1963 ਦੀ ਲੇਟਰਜ਼ ਪੋਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 60 ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ (ਦੁਲਤ ਅਤੇ ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.ਜੇ.) ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 19 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ *ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼* (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। (3) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਮੁਨਾਸਿਬ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ 'ਨਤੀਜਾ' ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਫੇਰਟਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ, ਭਾਵ, ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਜੋ ਕਿ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਤਰਕ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸੀ। ਦੁਲਟ, ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੋ ਅੰਤਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਕੁਝ ਸੂਖਮ ਸੀ, ਪਰ ਅਸਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। The ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ: -

“ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਥਨ, ਕਿ 'ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕੇਸ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਮੁਨਾਸਿਬ ਸੀ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਬੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਸੀ,' ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ 'ਸਿੱਟਾ' ਦੱਸਿਆ ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਸਦੀ ਨਾਕਾਫੀਤਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਨ੍ਹੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੋਵੇ ਕਿ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਦਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿਓ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਾਅਵਾ, ਕਿ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹੂਲਤ

The Management of Technological Institute of Textiles, Bhiwani v.
Labour Court, Jullundur, etc. (Narula, J.)

ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਮ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਕਿ - ਤਬਾਦਲਾ ਆਰਡਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਿਸ ਨੇ ਕੀਤੀ; ਜਨਹਿੱਤ ਦਾ ਆਧਾਰ ਉਪਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਆਰਡਰ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਮੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ *ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਦੇ ਕੇਸ* (3) ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।), ਸ੍ਰੀ ਮਿਸ਼ਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ 'ਜਨ ਹਿੱਤ' ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੰਕਲਪ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ 'ਸਮਝਦਾਰਤਾ' ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ 'ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਆਧਾਰ' ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾ 'ਜਨਹਿੱਤ' ਜਾਂ 'ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ - ਕਾਰਨਾਂ' ਜਾਂ 'ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹਿੱਤ' ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਰੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਨ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਤੱਤ ਅਤੇ ਅੱਖਰ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 33 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਜਾਂ ਤਰਕਪੂਰਨ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਖਾਸ ਕਾਰਨ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ *ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਇੰਡੀਆ) (ਪ੍ਰਾਈ ਵੇਟ) ਲਿਮਟਿਡ*, ਬਨਾਮ *ਇਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ* (3) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਸੀ।, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਂਚ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬਦਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉਸ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਸੀ। ਕੇਸ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(8) ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਗੰਗਾ। 3 ਪਰਸ਼ਾਦ 1, ਜੈਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਸਲਾਹਕਾਰ 1, ਫਿਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ *ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਖਰੜ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅੰਬਾਲਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ* (6), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਸਮਾਨ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ 3) ਦੀ ਧਾਰਾ 238 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ: -

ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਿਰਫ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਮਿਉਂਸਪੈਲਿਟੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮਿਉਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਿੱਟੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਦੋ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 238 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਉਂਸਪੈਲਿਟੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ

ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰੀਸੇਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਸਕੀਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਦੂਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿਚ ਲਗਾਤਾਰ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਰਨ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 238 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਲਈ - ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਆਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 238 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਖ਼ਤ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ।

ਖਰੜ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ 16 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ :-

“ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਵਿੱਚਮਾਮਲੇ ' ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕਾਰਨ ਹਨ

(6) AIR 1967 Pb. 410.

ਇੱਕ ਮਿਊਂਸਪਲਿਟੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸਾਰੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ। ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। mala fides ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ . ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਚੋਸ਼ੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਬਾਹਰੀ ਹਨ ਜਾਂ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਨਕਲ ਸਿਰਫ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਦਾ ਕੋਈ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ।”

(9) (ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1 ਥਰਲੀਨਡ 3 ਚੀਫ ਤਦ ਸੀ) ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਐਡ ਪੁਆਇੰਟਾਂ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

“ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਇਹ ਲੋੜ ਲਾਜ਼ਮੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਵਿਕਲਪਿਕ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਠੋਸ ਗੱਲ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਏ ਬਿਨਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਿਕਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਆਪਕ ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਟੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ , ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 238 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਗਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

The Management of Technological Institute of Textiles, Bhiwani v.
Labour Court, Jullundur, etc. (Narula, J.)

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਥੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਲੋਪ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ:

-

ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਖਰੜ"

**

ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ
ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਗਲਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।'

The Management of Technological Institute of Textiles, Bhiwani v.
Labour Court, Jullundur, etc. (Narula, J.)

ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਧਾਰਾ 238 ਦੀ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਵੈਧ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਜਾਣ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੱਥ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕੋਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਨੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਰਤਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੈਧ ਹੋਣ ਲਈ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜਾਣ ਸਕਣ ਕਿ ਉਹ ਤੱਥ ਕਿਹੜੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਗ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਮੈਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸਖਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਛਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੇਤਨ ਅਹਿਸਾਸ ਵਿੱਚ ਜੜ੍ਹਾਂ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਜੋ ਇਹ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਕੁਝ ਬਿਹਤਰ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਨੇੜਿਓਂ ਨਿਗਰਾਨੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਜਿਸ ਪਾਰਟੀ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਰਵਾਇਤੀ ਜਮਹੂਰੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਪਾਸਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਵੈਧਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪੂਰਵ-ਲੋੜ ਵਜੋਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵਰਗੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਬਰਾਬਰ ਨਿਆਂ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਰਿੱਤਰ ਪ੍ਰਤੀ ਜਮਹੂਰੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਇੱਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਕੱਲੇ ਸਥਿਰ ਅਤੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਜਮਹੂਰੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। impugned ਸੂਚਨਾ ਹੈ

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਵੈਧ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਵਧੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

(10) ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ (ਪੀ.ਬੀ. ਮੁਖਰਜੀ, ਜੇ.), ਸ੍ਰੀ ਸ਼ੇਵ ਸ਼ਕਤੀ ਆਇਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਜੱਜ, ਸੈਕਿੰਡ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (7) ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕਿ ^ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 33B(1) ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ

ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ:-

“ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਮੁਨਾਸਬਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਲੰਬਿਤ ਹਵਾਲਾ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਸਲ ਪੁੱਤਰ ਕੀ ਹੈ। ਤਜਵੀਜ਼ ਦਾ ਆਧਾਰ ਕੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 33-ਬੀ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਲੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ, ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਅਣਦੱਸਿਆ ਆਧਾਰ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਚੋਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਕੇ ਲੰਬਿਤ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਜਿਹੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਜੜ੍ਹ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੌਕਸ ਰਹੇਗੀ।

ਇਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਸੂ ਸ਼ਕਤੀ ਆਇਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਜੱਜ, ਸੈਕਿੰਡ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (8) ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ।

(7) ਏਆਈਆਰ 1959 ਕੈਲ. 690

(8) ਏਆਈਆਰ 1961 ਕੈਲ. 227.

The Management of Technological Institute of Textiles, Bhiwani v.
Labour Court, Jullundur, etc. (Narula, J.)

(11) ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਜੁਲੰਦੂਰ, ਨੇ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

- (i) ਕਿ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਤੋਂ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ;
- (ii) ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਰੋਹਤਕ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ
- (iii) ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਜਲੰਧਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾ ਦੱਸੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ, ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ। ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ (ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਵਰਕਰਾਂ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਅਤੇ 2, ਕ੍ਰਮਵਾਰ) ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ। ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਮਿਤੀ 31 ਜੁਲਾਈ, 1962, ਕੇਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ (ਰਿੱਟ 10 ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਰ.ਐਲ. ਦੀ ਨਕਲ ਕਰੋ), ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਰੋਹਤਕ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਵਿਰੁੱਧ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ - ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਆਂਵਿਭਵ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ। ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਰੋਹਤਕ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਮਾਲਕ ਦੀ ਕਈ ਵਾਰ ਮਦਦ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1970)2

i

ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਵੀ. ਉਪਰੋਕਤ ਇਲਜ਼ਾਮ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਏ.ਸੀ., ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਰੋਹਤਕ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਸੱਲੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਹੈ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਰੋਹਤਕ ਦੇ ਅਫਸਰ ਏ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਧੀਆ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ, ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(12) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਆਖਰਕਾਰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਰੋਹਤਕ, ਤੋਂ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਜਲੰਦੂਰ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੇ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ ਧਾਰਾ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਐਕਟ ਦੇ 33-ਬੀ (ਐਲ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਹਵਾਲਾ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਤਬਾਦਲਾ ਅਦਾਲਤ, ਭਾਵ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਜਲੰਦੂਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਉਸ ਵਰਗੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਇਟ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33-ਬੀ (ਐਲ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਨ। . ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਬਿਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਵਿਛੋੜਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂ ਕਿ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਮੀਕਰਨ ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਨ, ਭਾਵ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ "ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ", ਧਾਰਾ 33-ਬੀ (1) ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਕੀ ਤੋਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਕੀ ਤੋਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ।

The Management of Technological Institute of Textiles, Bhiwani v.
Labour Court, Jullundur, etc. (Narula, J.)

ਤਬਾਦਲਾ. ਸੋਪੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਬੋਲਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। "ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ", "ਉਪਯੋਗਤਾ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ" ਜਾਂ "ਨਿਆਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ" ਵਰਗੇ ਸੁਹਜਵਾਦੀ, ਰੁੜੀਵਾਦੀ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਆਵਾਜ਼ ਵਾਲੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 33-ਬੀ (ਐਲ) ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਕੱਲੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ, ਅਸਲ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਮਝਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇਨਸਾਫ਼ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ" ਕੇਸ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 33-ਬੀ(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵੈਧ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ।

(13) ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ *ਮੋਗੀਰ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ* (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋਖਿਆ ਹੈ। (4) ਇਹ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਹੋਣ ਲਈ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ। ਇਹ ਸਹੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਰੱਖ ਕੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਆਰਡਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਧੱਕਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੋੜ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਅੱਖਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। *ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਇੰਡੀਆ) (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਿਟਿਡ* (3) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਬਾਰੇ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ " ਅਧੀਨ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ", ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਪਦਾਰਥ ਜਾਂ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਮੁਨਾਸਿਬ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। "ਸਮਝਦਾਰਤਾ" ਜਾਂ "ਨਿਆਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ" ਵਰਗੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿਨੋ ਵੀ ਹੋਣ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ

ਸੈਕਸ਼ਨ 33-ਬੀ (1) ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸਮਝੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਕਿਉਂ ਜਾਂ ਕਿਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ। ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਜੋ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਤੋਲਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਸਨ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਹਰੀ ਸਨ। ਧਾਰਾ 33-ਬੀ(ਐਲ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਯੋਗ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਿਰਫ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਹਿੱਤ ਨਿਆਂ ਜਾਂ ਸਹੂਲਤ"। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੁਲਟ ਦੁਆਰਾ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ, *ਫੋਰਟਾ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) (5) ਵਿੱਚ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜੇ. vernment ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ। ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਵੀ ਤੱਥ ਇਮਪਿਊਨਡ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਨਾ ਤਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਰਕ ਮੈਨਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਰੋਹਤਕ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਕੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਚਿਤ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹਵਾਲਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਰੋਹਤਕ, ਤੋਂ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਜਲੰਡਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਅਵੈਧ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 33-ਬੀ () ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਐਕਟ ਦਾ 1), ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਅਸਰ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਤਰੁੱਟੀਆਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਬੇਅਸਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਜਲਾਈ-ਅੰਦੂਰ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਤਤਕਾਲ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ *ਗੈਰ-ਨਿਆਇਕ ਸੀ।* ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਰੋਹਤਕ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਵਾਰਡ, ਇਸਲਈ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(14) ਸ਼੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਮੈਂ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਦੂਜੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਖੋਜ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ। ਕੌਨ ਟੈਸਟਿੰਗ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵੀ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ

ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (ਕੋਸ਼ਲ, ਜੇ.)

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਆਰਡਰ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਜਲੰਦੂਰ, ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਪਾਈ ਗਈ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਗਲਤ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਬਚਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬੇਲੋੜੀ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਰੋਹਤਕ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਜਲੰਦੂਰ, ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਵਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਖੋਜ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾੜੀ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਤਾਜ਼ਾ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

(15) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸ ਲਿਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਰੋਹਤਕ, ਤੋਂ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਜਲੰਦੂਰ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਰੋਹਤਕ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਕੇ. 5. ਕੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ—ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਦਿੰਦਰਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਏ. ਡੀ. ਕੋਸ਼ਲ, ਜੇ. ਐਫ.

ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ,

—1968 ਦੀ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1215।

ਕਤਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ 1969 ਦਾ 3

28 ਜਨਵਰੀ 1970

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1898 ਦਾ V)—ਸੈਕਸ਼ਨ 549—ਏਅਰ ਫੋਰਸ ਐਕਟ (1950 ਦਾ XL V)—ਸੈਕਸ਼ਨ 124, 125
ਅਤੇ 12 G—ਏ ਲਈ ਏਅਰ ਫੋਰਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ